

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 24/10/2023

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 7

NÓI RÕ GIÁO DỤC CỦA PHẬT ĐÀ

(BÀI NĂM)

Nhà Phật nói: “**Phật pháp vô nhân giảng tuy trí bất năng giải**”. Phật pháp nếu không có người giảng dạy thì cho dù có tri thức cao đến đâu cũng không thể hiểu. Hòa Thượng Tịnh Không đã giảng dạy kỹ lưỡng và ứng dụng Phật pháp vào đời sống để chúng ta dễ dàng thể hội và thực tiễn. Ngài đã giảng dạy kỹ lưỡng như vậy nhưng chúng ta vẫn chưa thật tin, thật làm. Nếu không có người giảng dạy thì chúng ta sẽ hiểu một cách mơ hồ, chúng ta sẽ không thể làm được. Có người học nhiều pháp với các vị Thầy khác nhau, họ càng học thì càng không biết phải làm như thế nào.

Chúng ta học Phật pháp, trước tiên chúng ta phải xây dựng nền tảng vững chắc, nền tảng đó chính là tâm hiếu kính: “**Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp**”. Trước tiên chúng ta phải hiếu thảo với Cha Mẹ, kính trọng Thầy Cô, từ nền tảng này chúng ta khởi tâm yêu thương, ái hộ đối với chúng sanh, sau đó chúng ta sửa đổi ba nghiệp của chính mình. Chúng ta thể hiện tâm kính trọng Thầy Cô bằng cách chúng ta “*y giáo phụng hành*”.

Hòa Thượng từng nói: “**Thế giới Tây Phương Cực Lạc là thế giới của hiếu và kính. Người không thực hành hạnh hiếu kính thì không thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc**”. Người không có nền tảng hiếu thân tôn sư không thể về được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Trước đây, đạo tràng niệm Phật được mở ra nhiều như nấm nhưng sau đó những đạo tràng này cũng lụi tàn nhanh như nấm. Cây nấm chỉ tồn tại khoảng ba ngày là đã có thể hỏng. Những đạo tràng niệm Phật này tan rã không phải do pháp môn niệm Phật không hiệu quả mà là do người tu hành không có nền tảng cơ bản.

Nhiều người tưởng rằng, một người chỉ cần nuôi dưỡng thân thể Cha Mẹ, biếu tiền Cha Mẹ thì họ đã là một người con hiếu thảo. Chúng ta nuôi một con vật như con chó, con mèo thì chúng ta cũng phải chăm sóc, cho chúng ăn. Vậy thì, một người con hiếu thảo ngoài việc dưỡng thân còn cần phải dưỡng tâm, dưỡng chí cho Cha Mẹ. Chúng ta khuyên Cha Mẹ nhưng Cha Mẹ không làm thì chính chúng ta phải làm ra tấm gương, chúng ta phải dưỡng thân, dưỡng tâm, dưỡng chí của mình trước. Chúng ta làm một cách triệt để thì Cha Mẹ, anh em, thân bằng quyến thuộc đều sẽ nhìn thấy, sẽ cảm

động trước việc làm của chúng ta. Cha Mẹ chúng ta có thể sẽ thích gần gũi với những người con khác vì ở đó Cha Mẹ được sống một cách thoải mái, tùy tiện.

Anh em, thân bằng quyến thuộc của tôi chỉ dám gọi điện cho tôi khi họ đã ở trong trạng thái say rượu, họ nói rằng, họ muốn làm giống tôi nhưng họ không thể làm được. Con người không dễ bỏ được tập khí xấu ác như “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”. Có những người nói với tôi: “*Sống như ông thì tôi chết đi còn sướng hơn!*” vì họ thấy tôi không uống bia rượu, không hút thuốc, không đi chơi ở bên ngoài. Trong bữa cỗ có rất nhiều món ngon thì tôi chỉ cần một đĩa rau luộc và một bát nước tương. Mọi người cho rằng cuộc sống của tôi rất khổ nhưng tôi thì cảm thấy an vui, tự tại! Khi giá thịt tăng thì mọi người rất lo lắng trong khi đó tôi chỉ cần mua 10 miếng đậu giá khoảng 30.000đ là đã đủ để cả gia đình ăn. Chúng ta phải tu hành trên nền tảng tâm hiếu kính và đối nhân xử thế bằng “*Lục Hòa*”. “*Phép tắc người con*” chính là giảng giải cho “*Lục Hòa*”. Hôm trước, có một cô giáo chia sẻ, khi cô đang đi thì tay cô bị va vào góc bàn rất đau, khi đó cô chợt nhớ đến lời dạy trong “*Phép tắc người con*” là: “*Rẽ quẹo rộng chớ đụng góc*”.

Có những người cũng đã từng có niềm vui trong việc thực hành “*Đệ Tử Quy*” nhưng sau đó họ đã bỏ không học thậm chí là họ chướng ngại người khác học tập. Lớp học của chúng ta cũng đã có rất nhiều người đến và đi, họ dừng học vì họ không thực tiễn được những lời dạy của Hòa Thượng trong đời sống hằng ngày. Chúng ta thực tiễn lời dạy của Hòa Thượng, chúng ta có được lợi ích thì chúng ta chân thật có được “*pháp hỷ sung mãn*”. Mỗi ngày, chúng ta làm theo lời dạy của Phật, của Thánh Hiền thì đó là một ngày vui trọn vẹn. Niềm vui của việc thực hành giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền là niềm vui không có tác dụng phụ, niềm vui này không giống như niềm vui ở thế gian. Nếu chúng ta chỉ nghe mà chúng ta không làm thì chúng ta nghe cả đời cũng không có tác dụng. Có những người trước đây đã từng hỗ trợ, cùng làm với tôi nhưng hiện tại họ rất ngại khi gặp tôi vì họ đã bỏ cuộc, họ đã chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Hòa Thượng nói: “*Giữa thế gian đầy sự ô nhiễm, cám dỗ này, chúng ta giữ tâm chân thành vì chúng sanh phục vụ thì chúng ta sẽ an ổn giữa sự bất an*”. Tâm chúng ta an ổn vì chúng ta chỉ là một mảnh tâm chân thành phục vụ chúng sanh, tâm chúng ta không có thành bại, được mất, hơn thua, tốt xấu. Người thế gian bất an vì họ cảm thấy họ bị thiệt thòi, họ không bằng người khác.

Hòa Thượng nói: “*Chỉ cần chúng ta có một mảnh tâm chân thành vì người lo nghĩ thì chúng ta sẽ có niềm vui bất tận, niềm vui từ trong nội tâm của chúng ta lưu xuất ra*”. Người thế gian vui vì họ được thỏa mãn “*năm dục sáu trần*”, đây không phải là niềm vui trọn vẹn, sau niềm vui này là khổ đau. Chúng ta quán sát, một ngày, bao nhiêu lần chúng ta có được niềm vui chân thật, niềm vui lưu xuất từ trong tâm thanh tịnh? Nhiều người cho rằng, họ vừa có một chuyến đi du lịch viên mãn với

gia đình nhưng sau chuyến đi đó, họ có thể đã tốn kém tiền bạc, ảnh hưởng sức khoẻ và lãng phí thời gian để làm việc lợi ích cho chúng sanh.

Mỗi lần chúng ta tổ chức lễ tri ân Cha Mẹ ở ba miền Bắc - Trung - Nam, mọi người tự di chuyển đến và đi, chúng ta gần như không cần sự họp bàn. Chúng ta có niềm vui chân thật khi chúng ta được phục vụ người. Người thế gian cho rằng chúng ta làm như vậy thì chúng ta chỉ tốn kém tiền của, thời gian, họ không hiểu chúng ta vui vì lí do gì! Họ không có tâm cảnh giống như chúng ta nên họ không thể hiểu được niềm vui này. Điều này giống như một người uống ly nước, nước nóng hay lạnh thì chỉ có người uống nước biết, nếu người đó giải thích thì mọi người cũng không thể hiểu một cách rõ ràng. Có người cho rằng tôi ở nơi vắng vẻ như này sẽ rất buồn nhưng tôi cảm thấy rất an ổn, tôi có thể xa lìa những sự ồn ào, náo nhiệt. Chúng ta phải tu hành trên nền tảng căn bản, nếu chúng ta không có nền tảng thì tất cả việc làm của chúng ta sẽ không có được lợi ích. Chúng ta phải dùng tâm hiệu kính niệm Phật, dùng tâm hiệu kính làm việc lợi ích chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật pháp Đại Thừa, Tâm Đại Thừa là tâm rộng lớn, tâm xả mình vì người, hy sinh chính mình để thành tựu người khác. Tâm Đại Thừa thật đáng quý! Chúng ta có tâm này thì chúng ta sẽ được chư Phật hộ niệm, Long Thiên Thiện Thần gia hộ”**. “Đại” là lớn. “Thừa” là xe. “Đại Thừa” là cỗ xe lớn. Cỗ xe lớn thì sẽ chở được rất nhiều người. Tâm chúng ta rộng lớn thì có thể bao dung, dung chứa được rất nhiều người. Chúng ta không có Tâm Đại Thừa, tâm xả mình vì người thì chúng ta không phải là người chân thật học Phật. Chúng ta có tâm vì người thì mọi người cũng sẽ vì chúng ta mà lo nghĩ. Khi người của chúng ta ra chợ thì chúng ta được mọi người tặng đồ, bán đồ tốt và bán đồ với giá gốc. Nơi chúng ta ở, mọi người xung quanh rất vui vì đường xá luôn được quét dọn sạch sẽ. Hôm qua, tôi đi ô-tô xuống trung tâm thành phố Đà Lạt, trên đường có rất nhiều xe đang di chuyển, khi tôi nhường đường cho các xe đi qua, họ rất cảm động, nhiều xe nháy đèn để cảm ơn. Chúng ta dùng tâm rộng lớn đối nhân xử thế tiếp vật thì những người có tâm nhỏ bé cũng sẽ cảm động.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Pháp Hoa” nói rất rõ: “Thời kỳ Mạt Pháp, Phật pháp Đại Thừa rất phù hợp với xã hội hiện đại, Phật pháp Tiểu Thừa không thể phù hợp với xã hội hiện đại”**. Người ngày nay có thể biết được mọi việc đang diễn ra trên thế giới thông qua các kênh truyền thông nên họ phải có Tâm Đại Thừa với tất cả chúng sanh. Người thế gian ngày càng tham lam, ích kỷ nên chúng ta càng phải xả bỏ tham lam, rộng lượng với mọi người. Từ khi sinh ra chúng ta có tâm **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”** rất kiên cố, vững chắc, nếu chúng ta không được dạy thì chúng ta sẽ không biết cách để đối trị những tập khí này.

Bài học hôm nay, Hoà Thượng nhắc chúng ta phải phát Tâm Đại Thừa. Chúng ta muốn phát được Tâm Đại Thừa thì chúng ta phải có gốc là **“Hiếu dưỡng phụ**

mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu Thập Thiện Nghiệp” và “Lục Hòa”. Chúng ta có gốc căn bản này thì chúng ta mới có thể xả mình vì người. Chúng ta muốn hy sinh cho người thì trước tiên chúng ta phải xả bỏ “cái ta”, “cái của ta”, xả bỏ được mắt, hơn thua, lời lẽ. Chúng ta học Phật nhiều năm nhưng chúng ta vẫn làm chưa tốt vậy thì những người không được học thì họ sẽ không thể làm được.

Chúng ta không làm được việc nhỏ thì chúng ta sẽ không thể làm được việc lớn. Chúng ta muốn có tâm đại từ, đại bi thì hằng ngày, chúng ta phải mở tâm yêu thương, chia sẻ với mọi người từ những điều nhỏ nhất. Nếu chúng ta chờ đến ngày chúng ta thành Phật thì chúng ta mới phát tâm đại từ, đại bi thì đó là chúng ta đang vọng tưởng. Ngày nay, có rất nhiều người đang vọng tưởng! Trước tiên, chúng ta phải khởi được tâm 80% nghĩ cho mình và 20% nghĩ cho người, tiếp theo là 70% nghĩ cho mình và 30% nghĩ cho người, sau đó là 40%, 50% , 60%, 70% nghĩ cho người và 60%, 50%, 40%, 30% nghĩ cho mình. Chúng ta khởi được tâm nghĩ cho người 70% nghĩ cho ta 30% thì cuộc sống của chúng ta sẽ tự tại, an vui. Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta biết một điều thì chúng ta cố gắng làm một điều”***. Chúng ta cụ thể hoá, hiện thực hóa những điều đã học ngay trong cuộc sống hàng ngày thì chúng ta sẽ nhận được giá trị chân thật, chúng ta sẽ có được sự an vui!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!